

Υπουργείο Υγείας: Ζητείται ηγεσία πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης...

11 Φεβρουαρίου 2009

Του Δημήτρη Καραγιώργου

Στα **18** χρόνια που καλύπτω το ρεπορτάζ της Υγείας, αυτό συμβαίνει για πρώτη φορά. Να συμφωνεί ο υπουργός με τα αιτήματα των νοσοκομειακών γιατρών. Να υπογράφει πανηγυρικά τη συλλογική σύμβαση και όλοι να αναμένουν την κατάθεσή της στη Βουλή. Και αντί αυτής, να φέρνει για ψήφιση κάτι άλλο...

Σε αυτό το 'άλλο', έχουν 'ψαλιδιστεί' οι μισθοί, έχουν φύγει κάποια αφορολόγητα και το 'πλαφόν' του αρεοπαγίτη. Δεδομένης της οικονομικής συγκυρίας, ο υπουργός θα μπορούσε να δικαιολογηθεί.

Θα μπορούσε ενδεχομένως να πει, ότι οι αυξήσεις που δόθηκαν στους μισθούς των γιατρών είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να γίνει. Υπό τις παρούσες συνθήκες, το επιχείρημα είναι κατανοητό και δεν θα είχε σημαντικές αντιδράσεις. Τι θα έκαναν, δηλαδή, οι γιατροί; Κινητοποιήσεις, με οικονομικά μόνον αιτήματα; Η επιλογή αυτή θα οδηγούσε σε απώλεια της κοινωνικής στήριξης.

Αντί της τίμιας εξήγησης, όμως, το υπουργείο Υγείας επέλεξε το εξής - εκπληκτικά κουτοπόνηρο - σενάριο:

Στη συλλογική σύμβαση, που υπέγραψαν οι δύο πλευρές την 1η Δεκεμβρίου **2008**, αναφερόταν ότι η ισχύς της είναι ετήσια (κάτι που υπάρχει σε όλες τις κλαδικές συμβάσεις) και πως κάθε χρόνο θα γίνεται νέα διαπραγμάτευση.

Μεταξύ των όσων μονόπλευρα 'έκοψε' το υπουργείο από τη σύμβαση, ήταν και η συγκεκριμένη διάταξη. Προσέξτε τι ακριβώς σημαίνει αυτό. Μετά από ένα χρόνο και ενώ η σύμβαση αυτή θα έχει λήξει, οι νοσοκομειακοί γιατροί δεν θα μπορούν να διεκδικήσουν αύξηση. Και αν το κάνουν, η τότε πολιτική ηγεσία θα τους δείξει τη συλλογική σύμβαση και θα τους πει: 'Ορίστε τα ποσά που υπογράψατε πέρυσι. Στη σύμβαση δεν αναφέρεται ότι θα γίνονται κάθε χρόνο αυξήσεις'. Αν, δηλαδή, περάσει η συγκεκριμένη διάταξη, οι γιατροί θα έχουν δεχθεί (ακούσια) ότι θα εργάζονται διά βίου με τον μισθό που υπέγραψαν το σωτήριο έτος **2008!**

Πώς να το χαρακτηρίσει κανείς; Τραγικό; Αστείο; Δραματικό; Πρωτόγνωρο; Όπως και να το πούμε, το σενάριο που επέλεξε η παρούσα πολιτική ηγεσία έχει τινάξει τα πάντα στον αέρα. Καθώς, εκτός των άλλων, υποτιμά τη νοημοσύνη όσων αφορά το υπό ψήφιση νομοσχέδιο. Τι φαντάστηκε, δηλαδή ο κ. Αβραμόπουλος; Ότι δεν θα το διάβαζε κανείς μέχρι την ψήφισή του;

Με την καιροσκοπική της πολιτική, η ηγεσία του υπουργείου Υγείας χάνει σε αξιοπιστία. Την κρίσιμη ώρα, πριν την υπογραφή της σύμβασης (στα τέλη Νοεμβρίου), είχε επιλέξει την εύκολη λύση να πει 'ναι, σε όλα'. Τότε, ήταν ορατό το ενδεχόμενο να φύγει ο κ. Αβραμόπουλος από το υπουργείο Υγείας, ενόψει ανασχηματισμού.

Προσύμφωνο

Το πρόσκαιρο πολιτικό όφελος, οδήγησε στο αδιέξοδο. Ο ανασχηματισμός δεν έφερε τα αναμενόμενα και η εύκολη λύση του 'ναι σε όλα', οδήγησε στο δύσκολο δρόμο του 'όχι απ' όλους'. Χωρίς να διαθέτει πλέον την εμπιστοσύνη ή την ανοχή που χρειάζεται κάθε στέλεχος, που ασκεί διοίκηση, ο κ. Αβραμόπουλος καλείται να κάνει μία ακόμη θητεία.

Ή ακόμη και μία πρόσληψη να υποσχεθεί, θα πρέπει να υπογράψει επί τόπου προσύμφωνο', λένε χαρακτηριστικά άνθρωποι από το χώρο της Υγείας.

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά τα κωμικοτραγικά, ο κ. Δημήτρης Αβραμόπουλος αποφασίζει να ορθώσει το ανάστημά του στην κεντρική πολιτική σκηνή. Δημιουργήθηκε μείζον θέμα με τις δηλώσεις του, περί μη ύπαρξης εθνικού σχεδίου για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης.

Οι φιλοδοξίες του για ανάδειξη στην ηγεσία του κόμματός του είναι θεμιτές. Πρέπει, όμως, να συνοδεύονται από ικανότητα διαχείρισης μεγάλων θεμάτων. Άνθρωποι από το χώρο της Υγείας σχολιάζουν, με δηκτικό τρόπο, ότι δεν μπορείς να θες να λύσεις τα προβλήματα της χώρας, όταν δεν μπορείς να διαχειριστείς τα του υπουργείου σου...